

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Hjemløs

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Hjemløs", i Goldschmidt, M. A.: *Hjemløs*, udg. af Mogens Brøndsted ; Harald Jørgensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1999, s. 211. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-goldschmidt03-shoot-idm139686920684544.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Hjemløs

Ved Intuition, svarede Schiøtt smilende, ved den gjættende Magt, der opdager og erkjender endog det fjernt Beslægtede. Vi have Alle i vort Sind en Hovednøgle, der oplukker Døren til andre 212 Menneskers Sind, naar vi først ved lidt Erfaring have prøvet den paa os selv. - Hvad jeg for lidt siden sagde om Kvindens Forhold overfor det Store og Skjønne, gjælder ogsaa om Manden, idetmindste de velorganiserede Naturer. Der er virkelig i alle Arter af Nydelse noget Mandligt eller Kvindeligt. Naar De f. Ex. ved en Concert hører en særdeles smuk kvindelig Stemme, saa virker den paa Dem anderledes end paa en Kvinde, ligesom De ikke musikalsk føler det Samme for en smuk Mandsstemme, som en Kvinde føler. Følelsen kan synes saa fjern fra Attraa, som den vel vil - desuagtet skal det ikke kunne undgaaes, at en mandlig eller kvindelig Erotik jo gjennembæver den. Men hvilken Herlighed er ogsaa en skøn Kvindestemme! Ingen har en saadan Stemme uden at være et sjeldent, fortræffeligt Væsen. Det sagde Mendoza engang; hans Instinct havde lært ham det. Paa Theatret hører man den sjelden, fordi Scenen med al dens Smaalighed og dens Intriguer snart berører Sjælen, og dog skal der være Fruentimmer, der have faaet en saadan Marmorhvidhed af den kjærlige Natur, at intet Smuds har kunnet hefte paa den, og selv i en fremrykket Alder behøve de kun at lade en Tone høre, for at man strax skal kjende en af de Udvalgte og anelsesfulde hilse al den Rigdom, som en Kvindesjæl gemmer. Men sjeldent er det. Derimod kan man hyppig møde en skøn, blød, uimodstaaelig vindende Stemme i det private Liv. Hun har da altid skønne, bløde Former, hun er altid smuk, idetmindste naar hun taler, altid værdig en Mands Elskov, og lykkelig den, hun gjengjælder med sin! Grækerne havde en bestemt Forestilling om den erotiske Magt, der ligger i enhver Skønhedsnydelse, og udtrykte det paa mærkelig Maade i Fortællingen om Pygmalion, der forelskede sig i Billedstøtten ...